

Tomasz Płonka

Glisno, st. 26, gm. Sulęcín, woj.
gorzowskié, AZP 51-12/2

Informator Archeologiczny : badania 29, 133

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wej i znalezisk ruchomych wydaje się, że kościół parafialny mógł być zlokalizowany w tym miejscu najwcześniej w XV w., a najpewniej dopiero w początkach XVI stulecia. Tak późne datowanie wskazuje, że miejscem pierwotnej świątyni parafialnej jest zapewne cypel wysoczyzny oddalony ok. 1 km na południowy wschód, na którym w 1986 r. odkryto pozostałości umocnień, a w rok później zabudowy mieszkalnej wczesnośredniowiecznego grodziska. W wykopach stwierdzono ponadto zniszczenie kilku poziomów nowożytnego cmentarza przykościelnego, zapewne przez działania niwelacyjne związane ze wznoszeniem częściowo murowanej świątyni w 1731 r. i późniejszymi jej przebudowami. W partiach stropowych profili stycznych do linii przebiegu ramion transeptu stwierdzono warstwę głazów narzutowych nie związanych zaprawą, a tworzących swego rodzaju fundament pod drewniane ściany transeptu.

W 1995 r. przeprowadzono również badania ratownicze na wschodniej części wzgórza, mające na celu zadokumentowanie pozostałości jamy dziegiarskiej. Obiekt, którego strop zniszczony został przy niwelacji zbocza wzgórza, był w przekroju poziomym kolistego kształtu, o maksymalnej średnicy 110 cm i ściankach przeciętnej grubości 10 cm, zbudowanych z silnie wypalanej gliny. Ścianki obiektu równomiernie zbiegały się ku dołowi, tworząc lej o kształcie ściętego stożka. Przy samym dnie jamy, od strony wschodniej, zachowała się gliniana rynienka, a u jej wylotu pozostałości naczynia glinianego, do którego zapewne służył dziegieć. Naczynie wstępnie możemy datować na XI-XII w.

Piec usytuowany był w zboczu lessowej skarpy, a prowadziło doń wydrążone na ok. 2 m szerokości dojsie. Zachowały się pozostałości dwóch wkopów postępowych, wskazujących na fakt zadaszenia dojsia do pieca. Według relacji właściciela działki p. M. Sikory istniało więcej obiektów, ale zostały zniszczone przez zabudowę mieszkalną tej części wzgórza.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

Glisno, st. 26
gm. Sulęcín, woj. gorzowskie
AZP 51-12/2

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Gorzowie Wlkp.

Badania prowadził Tomasz Płonka z zespołem. Badania sondażowe na trasie gazociągu. Ślad osadnictwa nowożytnego.

*Literatura: *Archeologiczne badania...*, s. 107-108.

Głogów-Stare Miasto, Ratusz, gm. loco, woj. legnickie — patrz: późne średniowiecze
Głogów-Stare Miasto, kwartał A-20, gm. loco, woj. legnickie — patrz: późne średniowiecze
Górzycza, st. 17, gm. loco, woj. gorzowskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu
Gródek, st. 1, gm. loco, woj. białostockie — patrz: wczesne średniowiecze
Gruszczycze, st. 1, gm. Błaszki, woj. sieradzkie — patrz: późne średniowiecze
Jankowo Dolne, st. 21, gm. Gniezno, woj. poznańskie — patrz: późne średniowiecze